

Byaluren

Vikens Kultur- och Byaförening

Medlemstidning nr 9 1998

Viken från byggnadsplan

Båda flygfotona över Viken är från 1930-talet. På det översta är kyrkan blickfånget. T v ser man Vikens Havsbad. - På det nedersta syns tydligt de två segelfartygen i hamnen. På båda fotona kan man notera hur gles det är mellan husen. Gå gärna på upptäcktsfärd! - Fotona är utlånade av Anna-May Hultfeldt.

Vikens Kultur- och Byaförening

Box 108, 260 40 VIKEN, Postgiro 68 79 01 - 9

Peter Tamm, ordförande	Kyrkbacken 3	tel 23 69 36
C.W Braun, vice ordf.	Kalvlyckevägen 13	tel 23 61 21
Britt Thulin, sekr.	Björkvägen 8	tel 23 81 92
Ute Jilén, kassör	Täppevägen 39	tel 23 72 73

Stiftelser:

Paul Jöniska Gården: Märta Braun, ordförande	tel 23 61 21
Sjöfartsmuseet: Brita Malmberg, ordförande	tel 23 77 66
Sophiamöllan: Bengt Brenå, ordförande	tel 23 73 54

Stöd Vikens Byaförening genom medlemskap: 100 kr per år och familj insättes på föreningens postgiro 68 79 01-9

Valborgsmässoafton

Kerstin Bergelins innehållsrika vår-
tal inledde med vår planet i rymden
och avslutade med en gallup om vad
som kännetecknar vårens ankomst.

Nationaldagen

Lars Löfqvist (turistchef) hyllade
i en egenhändigt nyskriven dikt på
ett proffsigt sätt den blågula fanan
som symbol för vårt land.

Byaluren: Bovetevägen 14 260 40 VIKEN Tel 042-23 81 91

Redaktion: C W Braun, Sven Lundberg, Peter Tamm och Britt Thulin

Tryckeri: Ljungbergs Tryckeri AB Box 100 264 22 KLIPPAN

Obs! Segelfartygens kulturhistoria del 3 av Claes-Erik Olsson införes i Byaluren nr 10

Smén, Smens Guda och Torviggsgård (än en gång)

När Byalurens utsände frågade en grävande man vid Torviggsgård efter Smedjan visade det sig att mannen - Robert Johansson - just stod på tomten som relativt nybliven ägare. Robert hade gjort om smedjan till ett fritidshus. Under detta arbete hade han hittat en hel del metallföremål i det jordstampade golvet. Även galvaniserade föremål som avslöjade att smeden Gustaf Rosenquist behärskade denna metod bl a såsom leverantör till varvet.

Eftersom Robert med hustru Gunilla förvärvat inte bara smedstugan utan även granntomten mittöver gatan, fanns det en del dokument som visade sig vara mycket intressanta. Vi har genom parets generositet fått tillgång till unika köpekontakt för Kv Pingvinen och Laxen (sid12).

Det äldsta är från 1867 och gäller 1/3 af **Kronolägenheten Nr 93 Viken**. I detta konstaterar **Konungens Befallningshafvande** att hemmanet skall i *jordeboken omföras från krono- till skattenatur* och att fiskaren Nils Olsson med hustru Hanna Svendsdottet vunnit *ovillkorligen antagning som åboar* eftersom *ingen protest är vorden anmäld emot skatteköpet* och erforderlig lösen erlagts etc. - Med Kronolägenhet menades att statlig egendom utarrenderades till brukaren i äldre tid med särskilt tryggad ställning s k **åborätt**, som kunde ärvas eller överlätas.

Åbon fick sedan 1870-talet rätt att skatteköpa egendomen som åbon i sin tur kunde söka lagfart på. Åboformen är avskaffad - idag arrenderas Kronans jordegendomar.

Konungens Befallningshafvandes

i Malmö Län Resolution uppå *af Hennes Majestät Konungens*
och Hennes Höghets Hovens befallningshafvande af Sv. Malmros
i *af Sv. Malmros*
belägen *af Sv. Malmros* Malmros
och *af Sv. Malmros* smedjan, för hvilket *af Sv. Malmros*
af Sv. Malmros utlånad till kronan, derstädes leverer-
at skatteköps skillingen *af Sv. Malmros*
samt lösen för framdeles väsende *af Sv. Malmros*
hittiden i Malmö Landshöfdingen den *af Sv. Malmros* 1867.

Göthe Svensson - Mästare i 60 år

Mästaren började redan som tonåring på slutet av 20-talet att som glad amatör klippa till sin omgivning i Höja. Frisör-gesäll blev han 1934 i Höör för 7 kr i

Göthe Svensson blåser en kund

veckan med arbetstid kl 7-20 - fast på söndagar endast rakning kl 8-10. Efter fem anställningsår öppnade Göthe en egen salong i Viken 1938 på Bygatan (söder om skomakaren). För 30 kr i månaden hyrde han som nygift 23-åring ett rum (salong) på botten och ett rum ovanpå samt del i kök.

Efter ett år blev det flytt till korsvirkeshuset mellan Möllan och Möllegården. Här fick han dela ingång med posten men disponerade hela fyra rum och eget kök (för 40 kr i månaden). Från den tiden har Göthe ett roligt minne från en kändis. Sten Broman blev i frisörstolen plötsligt törstig. En medföljande dam beordrades att köpa två bir tvärsöver gatan. Väl utanför öppnade hon dörren och frågade: *Var det öl eller pilsner?* "Biiir!" skrek Broman, "Jag sa Biiir!" Sedan blev det för Göthe, som muttrade lite över att rusdrycker förtärdes i offentlig lokal utan tillstånd, att gå in i lägenheten och hämta en korkskruv, eftersom flaskorna på den tiden var korkade.

Just 1939 var Göthe full av energi och entusiasm. Först blev han sekreterare i VTK, samma år startade han Vikens schackklubb och året efter bridgeklubben. Flera pokaler vittnar om att schackklubb och Göthe försvarade Vikens intellektuella anseende väl i Skåneserien div III. Bridge spelade man vintertid i Möllegårdens stora veranda. Mest engagerade Göthe sig i idrottsklubben. Och inom fotbollen utbildade han sig till domare och dömde matcher i 15 år.

Från idrottsklubbens fester har Göthe ett enastående minne. Året var 1945. Ett enkelt tivoli med stånd och slänggungor etc var till salu för 2.000 kr. Göthe fick inte styrelsen med sig på att köpa tivolit utan tog kontakt med Bengt Orup (konstnären) som stod för sommarfesten

i Domsten. De båda kom överens om att personligen lägga ut 1.000 kr vardera i förskott och köpte därför tivolit. Festen i Viken blev en succé. Kanske inte minst för att Alice-Babs förgyllde festen med sin sång. Vinsten blev hela 54.000 kr. Det gick bra även i Domsten så Orup och Göthe kom överens om att skänka tillbaks tivolit till den gamle ägaren som tack för dess dragningskraft.

Även politiken hann Göthe med. Folkpartiet med Bertil Ohlin som beundrad förebild lockade med sitt liberala program. Göthe tog säte och stämma i både kommunalnämnd och fullmäktige. Och verkade även i skolstyrelsen i 18 år.

Men mitt i arbete och lycka hände något tragiskt. Göthes 40 år unga hustru dog 1958. Sorgen blev obeskrivlig. Göthe slutade med de flesta aktiviteter utanför jobbet. Något år efter dog den 21-åriga sonen i en bilolycka. Två kvinnor skänkte Göthe tröst: Det var modern som förtfarande lever och är 103 år, och dottern Rita som gläder med två trevliga söner.

Nuvarande frisersalong (köpt 42) helrenoverade och byggde Göthe till 1959. Som mest hade han en herrsalong med tre medarbetare och en damsalong med fem damer ända fram till slutet av 80-talet. I dag sköter Göthe ensam herrsalongen medan damditen uthyres till fotvård.

Avfallshantering

När det rättligen var tid att lägga av som pensionär, gick Göthe till skattemyndigheten och hörde sig för om villkoren för att fortsätta. Följden blev att Göthe uppmanar Viken-herrarna med klippning för en tredjedel av marknadspriset. "Jag gynnar hellre mina kunder än staten", kommenterar Göthe lakoniskt.

Göthe Svensson har varit mästare i 60 år och gesäll i 5 år jämte ströjobb i ungdomen något år. En hel del akademiker kommer inte upp i halva tiden i sina yrken. - Mången kund har oroligt frågat Göthe: "När tänker du sluta?" och Göthe svarar alltid på samma sätt: "Ja, jag skall i alla fall göra dig färdig först!"

/Sven L.

Uppståndelsen i Viken

De äldre vikenbor som minns ungdomens träååkiga gudstjänster kan glädja sig åt förnyelsen i dagens vikenkyrka. Som exempel kan nämnas påskdagens gudstjänst.

Inför en fulltalig och väntande församling trädde en procession av körsångare i prydligt mörkblå dräkter, kyrkvårdar och präst högtidligt in. Våran prost Jörn Heiberg inledde sedan med att utropa: *Jesus Kristus är uppstånden!* och kyrkbesökarna instämde: *Ja, han är sannerligen uppstånden!* Rytmskt upprepades budskapet inalles tre gånger. Söta ungdomssångare hjälpte därefter till att smycka altaret med påskliljor.

Organisten Jan Olof Rydström bidrar verksamt till att stämningen uppnås. Snabb och smidig kilar han upp och ner mellan orgelplatsen på läktaren till altarorgeln framför kören. Och Jan Olof får kören att lyfta till himmelska höjder genom ett intensivt dirigentarbete i avgörande passager.

Jan Olof gläder vikenborna genom såväl ungdomskör som Old Singers även i olika andra sammanhang.

Som präst visade Jörn sin yrkes-skiicklighet vid dopceremonin. Han vågade göra små trevliga avsteg med trivselprat under dopakten. Och nydöpte gossen Viktor och flickan Lova presenterades för församlingen genom att Jörn lyfte dem högt över sitt huvud till beskådande. Dopet blev inte bara en angelägenhet för föräldrarna och närmast anhöriga utan alla kyrkonärvarande tog del i och gladdes åt de två nydöptas okonventionella men värdiga införlivande i församlingen.

Innan kyrkbesökarna lämnade kyrkan fick de en påsklilja och ett litet påskägg i choklad av Jörn med medarbetare (lagarbete!) i vapenhuset. Med ägget smältande på tungan kunde alla konstatera att naturen utanför kyrkan även var återuppstånden så sakteliga, Vilken dag - vilken upplevelse - vilken uppståndelse!

Limericktävlingen

Limerick är en svår genre. Kanske har en del vikenbor försökt men inte tyckt sig lyckas. Men vi har fått in inte mindre än fyra unika limerick-författare på så sätt att de inte nöjt sig med en vers utan flera dels inte inlett med traditionsenliga *Det var ...*

Först droppade **Gunilla Göthe Johansson** in med hela tre verser. Sedan kom **Alf Dahlström** med otroliga 14 verser. Alf gör ett litet porträttgalleri av mer eller mindre kända vikenbor. Tre verser snickrade även **Jan Persson** till. Sista dagen kom så **Gunilla Nolin** med imponerande sju verser varav fyra är från Skäret, Lerhamn, Mölle resp Höganäs.

Kristina Filipson Jonsson nöjde sig med en vers vari hon målande beskriver loppisen på Hemgården. Även Kristina inleder som synes okonventionellt och får dessutom med en rad för mycket. Men vad gör väl det när versen är rolig med kul avslutning. -Vår egen **Britt Thulin** deltar utom tävlingen med en mycket aktuell limerick.

Den enväldiga juryn har funderat länge och väl på vem som borde koralas till vinnare. Lösningen blev att alla fem är vinnare på sitt sätt och får vinpris. Ett extra hurra för mångfalden fina verser får dock Alf Dahlström och Gunilla Nolin. Vi hoppas kunna lägga in fler verser i kommande nummer. - *Sven L*

Gunilla Göthe Johansson

Till beskrivning av naturen i Viken räcker ej den vanliga retoriken. Himmel, hav, hed och hamn ger oss vila i naturens famn och lockar fram den gladaste mimiken

Kristina Filipson Jonsson

Sommarboende dam i Viken nöbbade varuhuset och modebutiken för Hemgårdens loppis och sparetiken Med tunn börs - som besatt handla hon blus, kappor och hatt och blev så småningom en rik en !

Britt Thulin

Det var en skola i Viken som föll offer för sparpolitiken. Bevara och återställ parken ! Nej, bygg radhus i massor på marken sa Bror Mäktig, strunta i byakritiken.

Alf Dahlström

Gunnar Jarring, gigant i Viken har slutat med världspolitiken Nu går han en rund varje dag en stund med sin vagn för köp i butiken

Jan Persson

En fiskare på piren i Viken han hoppades jämt få siken Men trots han var morsk han fick bara torsk så på den siken blev han besviken.

Gunilla Nolin

En hoppfull tös ifrån Lerhamn begåvades med extra tillnamn. Hon kallades Loppa och sågs ofta hoppa i - och ur - mängen pågafamn.

25 år på Bäckaskolan - en lärare minns

1971 på hösten kom jag till Bäckaskolan som klasslärare. 1965 hade jag och min familj flyttat till Viken, som expanderade kraftigt. Efter två år på Alströmerskolan som las ner 1967 och två år på Tivolivångens Småskola som las ner 1971, har jag nu upplevt att Bäckaskolan - min arbetsplats i 25 år - lagts ned. Jag sörjer ingalunda att Vikens skolbarn nu är samlade under samma tak i som jag hoppas sunda och ändamålsenliga lokaler. Trots omfattande inre ombyggnadsarbeten efter 1993 för att tillgodose förskola och fritids blev Bäckaskolan ett enda stort provisorium för själva skolverksamheten. Nya möbler och annat pynt ändrade inte på detta.

Min klass 3 c på Bäckaskolan läsåret 1976-77

Bäckaskolan stod färdig 1963. Ytterligare 2 paviljonger med vardera 3 klassrum hade tillkommit. 1971 var skolan uppdelad i 8 lågstadielklasser och 6 mellanstadielklasser. Rektor och tillsynslärare ledde verksamheten. Speciallärare fanns även. Textilslöjden fick flytta ner till Kyrkskolan och mitt första klassrum blev textilsalen i Gamla Bäckaskolan. En liten antik svart tavla var det enda hjälpmedlet som stod till buds. Läroböcker och hjälpmedel hade någon annan beställt. En kombinerad blädderblocks- och flaneltavla samt en rullbandspelare kom så småningom även mig och min klass till del. Sedan gällde det att vara kreativ.

Förskola i dagens bemärkelse fanns inte och därför var inskolningsperioden viktig. Begreppsbildning, språknivå och matematisk förståelse samt motorik följdes noga upp och vi tog tid på oss att lära känna varandra. Undervisningstiden var 29 timmar vilket gav förstklassarna en unik start. Deras skolplikt om 20 veckotimmar kunde fördelas så, att de endast under 11 timmar behövde vara i helklass, medan den första undervisningen i svenska och matematik

kunde ske i halvklass med högst 12-13 elever under 9 timmar. Musik, gymnastik och hembygdsundervisning med bild samt inte minst klassens timme varje vecka med innehåll önskat av eleverna var typiska helklass-timmar. Att vara med barnen så totalt gav ett unikt tillfälle att se deras behov och främja deras utveckling i ett helhetsperspektiv. Att veta att vi hade 3 år på oss att uppnå de färdigheter och kunskaper, som man förväntades ha när det var dags att börja mellanstadiet var en oerhörd fördel. Den nya lärarutbildningen ger inte den förmånen. Undervisningstiden har sjunkit till 26 timmar i snitt. Övrig tid som vi lärare numera skall tillbringa i skolan, trodde nog många skulle användas till förberedelser och utvärdering. Men tiden upptas ofta av administrativa och organisatoriska frågor. Det borde vara pedagogiska!

Personalen på Bäckaskolan med rektor Åke Ingelsberg i mitten - 1977

Av oss lärare krävdes en noggrann veckoplanering av kursmomenten, som också vid terminens början skulle anges på *lakan*, d v s stora översiktliga planscher med kursmoment och planerad tidsåtgång. Då var det skönt att jobba i arbetslag och planera tillsammans årskursvis för att garantera en likvärdig undervisning. Veckoplaneringen skulle sedan lämnas in vid årets slut och godkännas av rektor. Friluftsdagar planerades gemensamt av låg- och mellanstadiets lärare. Skolans Dag med utställningar och kabaré, luciafirandet i gymnastiksalen, skolavslutningar höst och vår i Vikens vackra kyrka är andra traditioner vi värnat om.

Åhörardagarna då föräldrar var välkomna att besöka sina barns arbetsplats förändrades naturligt till öppet hus. Vi insåg tidigt, att ett nära samarbete med föräldrarna bara var av godo. Själv utnyttjade jag föräldrarnas olika yrkeskunskaper och erfarenheter i min undervisning och fick mycket goda erfarenheter av detta. Att inte isolera skolan från omvärlden och ta in så mycket vi kunde från föräldrar och andra i vår undervisning blev en stimulerande uppgift.

Så här efteråt kan man ju tycka att vi borde slagit på stora trumman för all kreativitet som faktiskt fanns på Bäckaskolan i stora mått. Där fanns också ett stabilt och erfaret lärarteam, som undervisat länge nog för att uppleva konsekvenserna av sin undervisning och för att stadigt kunna fortsätta att styra mot läroplanens mål.

Tre läroplaner, tre rektorer från skolans värld och en från barnomsorgens värld hann jag uppleva och arbeta med. Det är bara att konstatera att liksom samhället i övrigt föll skolan offer för trender - därför är utvärdering av det rektorer, lärare och barn åstadkommer ett absolut måste. Att vi skall lära för livet och inte för skolan är ju inte något nytt. Talesättet *Man lär så länge man har elever* är mycket relevant. Bäckaskolan på 70- och 80-talen var präglade av stabilitet. Engagerade föräldrar påverkade barnen positivt. Hem och Skola var aktivt och bidrog både med försköning (1 ex bytte vi gardiner en gång i matsalen under mina 25 år sponsrat av HoS), lekredskap och aktiviteter som de mycket uppskattade Trafik i mörkerkampanjerna.

HoS bjuder kaffe på Skolans dag

Förutom att förmedla vanliga ämneskunskaper fick vi lågstadielärare uppgiften att lära barnen simma under ledning av en simlärare, spela blockflöjt med en musiklärare, ha musikundervisning med en kompanjonlärare i musik. Däremellan tog vi emot besök från Folk tandvården på lektionstid för att barnen skulle få skölja tänderna med fluor och på så sätt få bättre tandhälsa. Vi följde med barnen till matsalen där vi lät dem tvätta händer och försökte upprätthålla ett acceptabelt bordsskick med papptallriker och plastbestick enligt tidens trend. Vi såg till att barnen verkligen åt något av skolmaten så att de skulle orka med resten av dagen. 1974 fick vi Gula paviljongen med ytterligare 3 klassrum och rum för specialundervisning. Skolan hade som mest 400 elever och det kunde då vara 100 barn i matsalen. Jag kan inte påstå att det alltid var trivsamt trots beundransvärda insatser av måltidspersonalen.

En annan uppgift utanför undervisningstid men obligatorisk var morgonsamling 10 minuter varje dag och rastvakt uppdelat i vaktlag alla veckans raster. Till lärarens egna raster under dagen blev det mycket liten tid. Det gällde att ha materiel och lektionsgång förberedda för nästa arbetspass. Sagoläsning och högläsning av god barnlitteratur var stående inslag i skoldagen. Likaså rörelselekar och sånger, när vi såg att barnen behövde omväxling. Vi lärare kunde i allmänhet spela något instrument och många var vi som hade piano i klassrummet. Katedern fick en allt mindre framträdande plats i skolsalen. Möblering och placering av bänkar blev allt flexiblare. Till slut hade vi både whiteboardtavla, kassetbandspelare, kartuppsättning, overhead och tillgång till dator, för att inte tala om fotokopieringsapparat. Jag började med spritstenciler och vaktis hjälpte oss med elektrostenciler. Vi tillverkade mycken materiel själva. Men en sak hann jag aldrig pröva som

klasslärare - detta att barnen numera sitter vid bord och inte har sina läro- eller arbetsböcker i egen bänk utan i en plastbalja eller i bästa fall en byrå i anslutning till bordet. En egen arbetsplats är ju vad varje lärare önskar sig och ibland undrar jag om någon har frågat barnet hur de vill ha det.

Bäckaskolans idylliska läge har ju ofta framhållits och visst var det härligt att se spontant fotbollsspel på rasterna. När det frös på ordentligt fick vi en uppskattad isbana och jag minns hur vi tog skridskomärket genom att åka 400 meter.

Britt Thulin och rektor Lars-Göran Halldén våren 1992

I "skogen" gick det utmärkt att lägga upp ett snöstjärnespår de vintrar

vi hade snö. Den väderlekstypen var ju så sällsynt att det blev vaktande lärares fasa att stävja "mulning" och snöbollskrig på skolgården och hålla på regeln att endast på fotbollsplan fick man kasta snöboll och då på egen risk. På våren hade vi naturstudier - vårlök, svalört, vitsippor och liljekonvalj hade vi i vår "skog". Ganska många svenska trädslag finns ännu kvar att studera. Själv minns jag näktergalen som ett år slog sig ner i buskaget i nordvästra delen av skogen och glatt överröstade den allt intensivare biltrafiken, för att inte tala om alla svalor som byggde bo under takskägget på huvudbyggnaden.

På dess vind hittades förresten ett enormt getingbo som sattes i en vitrin och förevisades för elever år efter år. På vintrarna när det var några minusgrader hittade barnen på att man kunde göra en iskana i slänten ner mot skogen och med lätt travesti av Tegnér gällde "men i morgon slår vi vatten över backen än en gång". Vår och höst lekte barnen häst och byggde kojor i skogen tills parkförvaltningen städade. Apropos städa ja, Jag tillhör de lyckliga som upplevt att börja arbetsdagen i kvällsstädade lokaler. Sedan blev det dagstädning, barnen sprang i vägen, golv och toaletter blev snabbt smutsiga igen.

Under 70- och 80-talen satsades pengar på teater och vi som var teaterombud ute på skolorna jobbade hårt med sikte på att eleverna varje år skulle få uppleva minst en teaterföreställning. Ofta blev det teaterföreställningar i skolan. Dessa hade valts ut av ombud och elever som skickats ut till de särskilda teaterdagar som anordnades i Skåne. Barnteater i Helsingborg var en av mina käpphästar och så ofta det gick att finansiera försökte vi få del av utbudet

Det var mycket en känsla av kusinen från landet eftersom föreställningarna ofta var uppbokade av Helsingborgs skolor. Museibesök i Helsingborg och lån av museilådor utnyttjade många lärare. Men återigen var transportkostnaderna ett hinder. En gång skulle jag utnyttja att det var billigare att åka från talledningen. Klassen hade marscherat ända från Bäckaskolan och vi stod snällt och väntade på bussen.

Studiebesök på mejeri i Helsingborg

Men se då passerade dåvarande kommunalrådet. Han ringde till rektorn och jag fick veta att det var synnerligen olämpligt att en lärare från Viken på detta sätt försökte åka billigt med sin klass. Jag gjorde aldrig om det utan fick i stället efter påstötning hjälp med skjuts eller pengar av föräldrar de gånger vi besökte Helsingborg i något angeläget ärende. Skolan hade en mycket stram budget och det hände att vi lärare bjöd på undervisningsmaterial. 1978 hade rektor, studierektor och kanslist flyttat till Vikenskolan. Bäckaskolan fick egen budget och tillsynsläraren blev ansvarig för den dagliga verksamheten med god hjälp av vaktmästare och alla rutinerade lärare. Barnen var övertygade om att det var "Vaktis" som bestämde i skolan!

Fram till slutet av 80-talet kunde man ensam ta med sig en hel skolklass på studiebesök och det gick bra. Respekt och tillit var självklara i ett sådant företag. Men tyvärr skulle det visa sig att det blev allt svårare att kräva hänsyn och solidaritet av barn. Orsaken vill jag inte spekulera över här. Språk och umgängeston förändrades och det var förödande när detta blev "ledarnas" val. Kampsport intresserade en del utåtagerande pojkar och det blev tråkiga konsekvenser. Mobbning förekom trots alla försök att stävja det.

Mitt stoltaste minne från Bäckaskolan är då jag sökte och fick pengar till ett projekt som gick ut på att få fler vuxna till skolan, att bryta klassgränserna och samlas kring ett tema en dag i veckan och inom ramen för detta göra saker som vi lärare kunde göra tillsammans med alla elever oavsett ålder. Det första året blev det Kulturverkstad, det andra året Miljöverkstad och det tredje året blev det integrering av förskola och fritids i skolan för att få bättre samsyn. Det sistnämnda projektet blev på sitt sätt en vinst men också en förlust för lågstadiet. Vi var vana att blicka framåt mot mellanstadiet. Nu blev det att blicka bakåt och åt sidan mot förskola och fritids. Men mitt allra varmaste minne är de mer än 200 skolbarn jag fått förmånen följa under deras lågstadietid.

Jag hoppas att en del av det vi åstadkom får plats på nya Vikenskolan och att kreativitet och arbetsglädje ska uppta elevers och lärares tid och inte organisation och administration.

Britt Thulin

Lyftet i hamnen

Varvet i all ära men byggnaden var ful och omgivningen skräpig. Nu har vi fått ett spännande kontorspalats med vacker ädelträpanel och ett inre som påminner om de sköna lyxkryssare som Tillbergs är världsbäst på. Och alla kan ställa sig vid byggnaden och konstatera att sundutsikten med Kronborgs slott som effektiv bakgrund är magnifik för både anställda och kunder. Företag och kommun är att gratulera!

